

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **J. F.**, zast. JUDr. Miluší Drápalovou, advokátkou se sídlem Bažty 6, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkum rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2011, č.j. x, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2012, č. j. 41 Ad 55/2011-30, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na **přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Shora citovaným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 27. 4. 2011, kterým zamítla žalobcovu žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, neboť podle posudku OSSZ Brno-venkov ze dne 4. 4. 2011 není žalobce invalidní pro invaliditu III. stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu II. stupně.

Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2012, č. j. 41 Ad 55/2011 - 30, zamítnuta.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále také „stěžovatel“) kasační stížnost. Současně s ní podal rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh odůvodnil tím, že „rozhodnutí v této věci může mít zcela zásadní vliv na další život žalobce zejména v oblasti sociální a ekonomické.“

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti neshledal.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo

jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Obecně lze konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti může mít význam pouze za předpokladu, že odkladný účinek byl již dříve přiznán žalobě v řízení před krajským soudem. Nelze totiž přehlédnout, že rozhodnutí správních orgánů napadená žalobou dle § 65 a násl. s. ř. s. jsou v právní moci a vykonatelná. Pokud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není žalobě přiznán odkladný účinek za podmínek stanovených v § 73 s. ř. s. (ať už proto, že o něj žalobce vůbec nežádal, nebo proto, že jeho návrh neshledal krajský soud důvodným a zamítl jej), a nedošlo-li rozhodnutím krajského soudu o meritů věci ve vztahu k napadenému správnímu rozhodnutí ke změně této skutečnosti (tedy došlo-li k zamítnutí či odmítnutí žaloby, takže správní rozhodnutí nebylo rozhodnutím krajského soudu nijak dotčeno), odkladný účinek kasační stížnosti působící jen vůči rozhodnutí krajského soudu nemůže mít na účinky správního rozhodnutí žádný vliv. Smyslem rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je přitom oddálit nastoupení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli a to do právní moci soudního rozhodnutí. Za shora popsaného skutkového stavu věci však přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nelze takového právního důsledku dosáhnout.

To platí i v projednávané věci. Ze soudního spisu totiž Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel v řízení o žalobě vedeném před krajským soudem o přiznání odkladného účinku žalobě ve vztahu k žalobou napadenému pravomocnému a vykonatelnému správnímu rozhodnutí vůbec nežádal. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není na místě, neboť by nebylo schopno cokoliv změnit na právním postavení stěžovatele. Již jen z tohoto důvodu tedy musel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítnout.

Ostatně přiznání odkladného účinku (ať už žalobě či kasační stížnosti) nepřicházelo v úvahu již s ohledem na skutkový stav věci. V přezkoumávaném správním řízení se totiž posuzovala žalobcova žádost o změnu výše invalidního důchodu, když žalobce je invalidní pro invaliditu II. stupně a domáhal se invalidity III. stupně. Rozhodnutím žalované byla sice tato žádost zamítnuta, ale takové rozhodnutí správního orgánu neznamenalo pro žalobce zhoršení jeho dosavadní právní i faktické situace ohledně výše invalidního důchodu. Nebylo by proto na místě přiznávat žalobě proti němu odkladný účinek, což má potažmo dopad i na rozhodování o důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Navíc stěžovatel odůvodnil svůj návrh pouze tvrzením, že rozhodnutí soudu bude mít zcela zásadní vliv na jeho další život zejména v oblasti sociální a ekonomické. Nejvyšší správní soud připomíná, že povinnost tvrdit a prokázat vznik „nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám“ v řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stíhá stěžovatele. Z obsahu návrhu je ale zřejmé, že stěžovatel ani netvrdil, že by mu výkonem napadeného rozhodnutí krajského soudu mohla vzniknout újma ve smyslu shora citovaného zákonného ustanovení.

Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak v daném případě naplněny nebyly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu